

Игор
Мировић

Светло у
СВЕТИОНИКУ

Изабране и нове песме

■ Laguna ■

Copyright © 2022 by Игор Мировић
Copyright © овог издања 2022, ЛАГУНА

САДРЖАЈ

ПОЕЗИЈА ИГОРА МИРОВИЋА ИЛИ СПАСАВАЊЕ ЉУДСКОСТИ ПРЕД ИСКУШЕЊИМА ОВОГА СВЕТА

Иван Негришорац	5
-----------------------	---

НЕБО НАД ВИЗАНТИЈОМ

Река јабланова	37
Реч	38
Самујем и ћутим	39
Сумња	40
Грумење Вуковара	41
Реком новосадских булевара	42
Поглед с будимске цитаделе	43

КРЕМЕН ПЛАМЕН

Кремен пламен	47
Биро за изгубљене душе	48
Звер из правремена	49
Нова	50
Случајни сусрет	51

Писмо Вери	52
Град сунца	53
Кошава	54
Дивна земља	55
Обичан дан	56
Ковач из Метохије	57
Закоровљен	58
Живот на ветрометини	99

ПОВРАТАК У ЛОГОС

Сећам се дана	63
---------------------	----

РАЗГОВОР СА ЦРНИЦОМ

Мајка черноземка	67
Крвави чернозем	68
Огледало	69
Црна земљо мати	70
Нестати	71
Усијање	72
Тајна зеленог лишћа	73
Врт	74
Слика земље	75
Преживети своје страсти	76
Кугла моћи	77
Зрно неба	78
Жива вода	79
Разговор са незнанцем	80

Пчеле и наказе	81
Кравље око	82
Изгубљена вера	83
Велико решење	84
Велики прасак	85
Изгубљена слика очевог завичаја	86
Вест на твитеру	87
Хајка	88
Номо politicus	89
Апокалипса	90
Подизање	91
Човеков пријатељ	92
Светионик у равници	94
Кости праотаца	95
Предвиђање Ђурђа Црнојевића	96
Данило и Арсеније	97
Доситеј из Чакова	98
Стари бард	99
Последњи Змајев поглед низ Дунав са Каменичке обале	100
Говор Милице Јаше Томића	101
Сведочанство о Јакову Томићу	102
Кнез Војводине	103

ИЗЛАЗ ИЗ СЕНКЕ

Излаз из сенке	107
Трагалац	108

Лоза	109
Немањин немир	110
Растко овековеченик	111
Штитоноша Луче Савине	112
Трнова круна	113
Милутинов трен	114
Душанов узлет из цркве Свете Софије	115
Милошем живети	116
Загробна беседа Краљевића поданика	117
Лице Деспота Змаја	118
Одговор	119
Света капља	120
Ртањски вртови	121
Молитва Светом Петру Цетињском	122
Помен имена Рада Томова	123
Бранков брод	124
Плава паорска песма	125
Питања	126
Преображај	127
Ред у берберници	128
Кајмачкаланици	129

О ПОВРАТКУ У ЛОГОС

Селимир Радуловић	131
О аутору	141

НЕБО НАД ВИЗАНТИЈОМ

РЕКА ЈАБЛАНОВА

Јутро најављује буђење

Ка ушћу реке јабланова
Стрмоглављују се капи росе

Је ли то јутро које чекам?
Ил' су се разбудила нова врела
И у њима надања

Надања, брате

РЕЧ

Све непознате игре
Сакриле су се у реч

Реч коју годинама тражим
Реч коју преклињем
Реч коју желим да запишем

Све непознате игре
Сакриле су се у реч

Као да је стигох
Као да је држим
Као да сам у речи већ

САМУЈЕМ И ЋУТИМ

Самујем и ћутим

Јављаш се као привиђење
Дишеш дубоко – олуја јутри
Помислим – силуета знана
Кад тамо – светло пропланак обасјава
Заводи и најављује растанак

Прозрех ту игру
Ипак, све се у мени заврти
Ротира ме као чигру

Самујем и ћутим

СУМЊА

Шта су жиле зеленог лишћа
Ако не авеније метропола
Шта су сокови зрелог воћа
Ако не поруке сунчаних зрака

Побуне робова
Спартака и сељака
Црног Ђорђа – мученика
Мук
Гробни
Свевремени
Покушава да надвлада

И лист, увели
Шта је ако не поклекли ратник утопије
И светла крошња воћке, шта је
Ако не поражена реч: људи

ГРУМЕЊЕ ВУКОВАРА

Тихо земља дише
Везана ланцима

Сви њени изданци
Пресахли су трајно

Кровови распршени
Где су птичја јата,
Сулуда симфонијо?

Да л' уходилац
Тако паклено мисли
Да нам ни грумење не остаде?

Да л' и овај писар тужни
Верује својим очима?

Земља тихо дише
Препуна слутњи

За сунце неће ни да чује

Нејославци, новембар 1991.

РЕКОМ НОВОСАДСКИХ БУЛЕВАРА

Кад се отиснеш реком булевара
На равни која дуго плови
Море Европе радост ти у очима ствара
А хоризонти стари блистају као да су нови

Кад се отиснеш реком булевара
С кормиларима дрчним и смелим
Горди те сјај вавилонских пешчара
И летиш до Атине на ветровима врелим

Кад се отиснеш реком булевара
И кад, као на длану, угледаш Фрушку гору
Заспаћеш сном жедних трсака и шевара
Нестајућ, треном, у дунавском лахору

ПОГЛЕД С БУДИМСКЕ ЦИТАДЕЛЕ

Гледао сам те Пешто
С будимске цитаделе
И рачунао вредност цркве
Свете Марије Венецији

У сећању
Патријарх врши смотру
Бранилаца твојих, прошловековних

Рука му дрхти
Шаље их Светом Петру на истину

Не пожалих ни камен, ни бор
Ни животе Србаља дариваних теби

Пожалих само сузе
Што су их исплакале жене
Сипајући воду из крчага
Одлазећим ратницима у твоју славу

КРЕМЕН ПЛАМЕН

КРЕМЕН ПЛАМЕН

Разливају се наше реке, колевке злата
Гаси се поглед, поново рођен кремен камен
Који кривуда линијом твојих груди, твога врата
Пут меандра у којем расте цвеће, моја семен

Горим у неоствареној ватри кавеза прошлости
Годину изгубљену у трагању за најлепшом речи
Болно прогоним у хаосу урођене окрутности
Себе се клоним, јер вечно јаучем и јечим

На крају песме сија стварно пресликање
Тиранија крутих обавеза постаће тескоба
Која уоколо кипти као грозно прождирање
Нека ври наша патња у самоћи нашег гроба!

БИРО ЗА ИЗГУБЉЕНЕ ДУШЕ

Отворио сам биро за изгубљене душе
У оронулој кући у заборављеном крају
Хтеле су жене да ме самељу и униште
Слабостима да се сладе, кожом поиграју

Отворио сам биро за изгубљене душе
Никога нисам звао, нико није дошао
Тумарао сам између светла и тмуше
Слепи гмизавац нигде добродошао

Отворио сам биро, а као и да нисам
Препуњен лобањама до врха тавана
Свакога јутра чуо сам у себи врисак
Који кључа као лава преко камена

Последњег дана косио сам ожиљке
И у сиве брезине крошње пуцао са трема
Сисао сам болесне слике, ружне опиљке
Тражећи путоказ између бола и мелема

Отворио сам биро за изгубљене душе
Моју сам трулу, распалу, мртву видео
И ово тело хтеле су да сломе и сруше
Али се ниједној жени није свидело